

Nr 153

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om skyldighet för kommun att bidra till pensionskostnad för personal som övergått till statstjänst; given Stockholms slott den 4 november 1966.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag ur statsrådsprotokollet för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om skyldighet för kommun att bidra till pensionskostnad för personal som övergått till statstjänst.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL

Svante Lundkvist

Propositionens huvudsakliga innehåll

Efter statens övertagande av huvudmannskapet för polisväsendet samt vissa städers domstols-, åklagar-, exekutions- och uppborrdsväsende m. m. åligger det kommunerna att gentemot statsverket svara för en del av dess kostnader för pension åt viss sådan personal inom dessa verksamhetsgrenar som övergått till statstjänst. Kapitalvärdet av kommunernas sammanlagda andelar av pensionskostnaderna utgör f. n. drygt 550 milj. kr. I propositionen föreslås att kommunerna, i stället för att belata sina andelar vid varje pensionsfall, skall erlägga engångsbidrag till statsverket enligt schablonmässiga beräkningar. Det kan med valfrihet för varje kommun ske genom engångsbetalning senast år 1970 eller avbetalning senast fr. o. m. år 1970 med lika stora årliga belopp under högst 15 år.

Förslag

till

Lag

om skyldighet för kommun att bidra till pensionskostnad för personal som övergått till statstjänst

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Statsverket svarar för kostnaderna för pensioneringen av personal som övergått från kommunal till statlig tjänst med anledning av att staten övertagit ansvaret för polisverksamheten eller vissa städers ansvar för domstols-, åklagar-, exekutions- eller uppborndsverksamhet eller förvaring av häktade. Enligt bestämmelserna i denna lag skall kommun bidra till statsverkets kostnader för pensioneringen till den del pensionerna grunda sig på tjänstetid före övertagandet.

2 §.

Kommuns bidrag till pensionskostnaderna utgör i fråga om personal inom polis-, åklagar- och exekutionsväsendet samt stadshäktesorganisationen 201 procent av de kostnader för löner som ingå i grundbeloppet enligt 8 § lagen den 29 maj 1964 (nr 322) med vissa bestämmelser i anledning av statens övertagande av huvudmannskapet för polisväsendet m. m.,

personal inom domstolsväsendet 208 procent av de kostnader för löner som ingå i grundbeloppet enligt 2 § lagen den 11 december 1964 (nr 829) om skyldighet för vissa städer att bidra till statsverkets kostnader för domstolsväsendet,

personal inom uppborndsförvaltningen 144 procent av de kostnader för löner som ingå i grundbeloppet enligt 2 § lagen den 27 maj 1966 (nr 241) med vissa bestämmelser i anledning av statens övertagande av huvudmannskapet för uppborndsväsendet m. m. i vissa städer.

Från skyldighet att bidra till pensionskostnaderna för personal inom polisväsendet undantages kommun i sådant polisdistrikt som närmast före den 1 januari 1965 ägde pensionsförsäkra sådan personal i statens personalpensionsverk.

3 §.

Ränta på bidrag utgår årligen med fyra procent under de två första åren från och med den dag staten övertagit huvudmannskapet och därefter med sex procent. För år då bidrag skall betalas beräknas ränta som om hela betalningen under året skulle ske den 1 juli.

4 §.

Bidrag jämte ränta betalas antingen med hela beloppet senast år 1970 eller med flera lika stora årliga belopp under högst femton år från och med år 1970.

5 §.

Kommun skall anmäla till riksrevisionsverket hur den med tillämpning av 4 § vill fullgöra sin betalningsskyldighet. Anmälan skall göras senast den 1 juli året innan betalning första gången skall ske. När anmälan gjorts fastställer riksrevisionsverket det eller de belopp som skola betalas.

6 §.

I fråga om uppbörd av bidrag och besvär över riksrevisionsverkets beslut äga 10 § första och andra styckena samt 12 § lagen med vissa bestämmelser i anledning av statens övertagande av huvudmannaskapet för polisväsendet m. m. motsvarande tillämpning.

7 §.

De föreskrifter som behövas för tillämpningen av denna lag meddelas av Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1967. Kommun får betala bidrag redan under år 1967 trots att anmälan ej gjorts inom den tid som anges i 5 §.

*Utdrag av protokollet över inrikesärenden, hållet inför Hans
Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i stats-
rådet på Stockholms slott den 4 november 1966.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, JOHANSSON, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler statsrådet Lundkvist fråga om *kommuns skyldighet att bidra till pensionskostnaderna för viss personal som övergått till statstjänst* och anför.

Inledning

Enligt statsmakternas beslut åren 1962 (prop. 148, SU 183, rskr 387) och 1964 (prop. 101, L^U 28, rskr 291) skall kommun bidra till statsverkets kostnader för det förstatligade polis-, åklagar- och exekutionsväsendet under fem år från förstatligandet den 1 januari 1965. Denna bidragsskyldighet, som har reglerats i lagen den 29 maj 1964 (nr 322) med vissa bestämmelser i anledning av statens övertagande av huvudmannaskapet för polisväsendet m. m., omfattar bl. a. sådana kostnader för den övertagna personalens pensionering som hänför sig till anställningstid hos staten efter förstatligandet. Motsvarande bidragsskyldighet åvilar kommun med anledning av rådhusrätternas förstatligande den 1 januari 1965 enligt lagen den 11 december 1964 (nr 829) om skyldighet för vissa städer att bidra till statsverkets kostnader för domstolväsendet och med anledning av förstatligandet av uppborðsväsendet m. m. den 1 januari 1967 enligt lagen den 27 maj 1966 (nr 241) med vissa bestämmelser i anledning av statens övertagande av huvudmannaskapet för uppborðsväsendet m. m. i vissa städer.

Vid förstatligandereformerna har staten övertagit den kommunalanställda personal inom verksamhetsgrenarna som har önskat gå över till motsvarande statstjänst. Gentemot den övertagna personalen svarar staten för betalning av pensioner även till den del pensionerna grundas på anställning hos kommun före förstatligandet. Enligt 1957 års polisutrednings förslag i betänkandet »Huvudmannaskapet för polisväsendet m. m.» (SOU 1961: 34) skall kommun emellertid i princip betala — utöver generella bidrag som

jag nyss har nämnt — även den del av pensionskostnaden som hänför sig till kommunal anställningstid inom polis-, åklagar- eller exekutionsväsendet. Beräkningen och betalningen av kommunens andel i pensionskostnaden skall enligt förslaget ske för varje enskilt pensionsfall efter förstatligandet. Eftersom staten betalar hela pensionen till den anställde, får kommuns betalning av andel i kostnaden formen av ett kommunalt pensionsbidrag till staten. Bidraget skall betalas fortlöpande så länge pensionen utgår.

Polisutredningens förslag har godtagits av statsmakterna i samband med beslutet om förstatligandet år 1962. Någon reglering av kommuns skyldigheter i detta hänseende har emellertid inte kommit till stånd. Orsaken är att 1962 års polisberedning i sitt betänkande nr 10 anmälde att fråga hade tagits upp att avlösa kommuns skyldighet att betala dessa särskilda pensionsbidrag.

I avbidan på resultatet av dessa överväganden har motsvarande fråga inte heller reglerats i anslutning till rådhusrätternas och upphördsväsendets förstatligande.

På grundval av visst material i ämnet som polisberedningen har överlämnat till inrikesdepartementet har överläggningar hållits med Svenska stadsförbundet och Svenska kommunförbundet om avlösning av kommuns ifrågavarande bidrag. Enighet har därvid nåtts om en ordning som innebär att de särskilda bidragen för varje enskilt pensionsfall ersätts med engångsbidrag som kommunen betalar under ett begränsat antal år.

1962 års principbeslut m. m.

Före förstatligandet av polis-, åklagar- och exekutionsväsendet var den kommunalanställda personalen inom dessa verksamhetsgrenar underkastad statliga eller kommunala pensionsbestämmelser. Statens allmänna tjänstepensionsreglemente (SPR) den 28 maj 1959 (nr 287) gällde för lönegradsplacerad polisman som polislönereglementet den 14 maj 1954 (nr 226) ägde tillämpning på och som var anställd hos polisdistrikt som helt eller delvis bestod av annan kommun än stad eller köping. För övrig personal gällde antingen normalpensionsreglementet för arbetstagare hos kommuner anslutna till Svenska stadsförbundet (NPR) eller normalpensionsreglementet för arbetstagare hos kommuner anslutna till Svenska landskommunernas förbund (PRL) eller 1951 års pensionsreglemente för Stockholms kommunalstyrelse (P 51).

Beträffande fördelningen mellan stat och kommun av pensionskostnader för personal med såväl kommunal som statlig anställningstid inom de ifrågavarande verksamhetsgrenarna föreslog polisutredningen i sitt betänkande (s. 145) följande.

För tjänsteman som omedelbart före förstatligandet var ansluten eller hade kunnat anslutas till statens pensionsanstalt (SPA, numera statens

personalpensionsverk) har staten hela pensionsansvaret, om kommunen har betalat vederbörliga avgifter. Tjänsteman som före SPA-tiden har NPR-tid bör tillgodoräknas denna tid inom SPR mot överlåtelse av NPR-fribrevet. NPR används här som samlingsbeteckning för alla de kommunala pensionsreglementena.

Tjänsteman som omedelbart före förstatligandet hade pensionsrätt enligt NPR skall enligt förslaget tillgodoräknas NPR-tiden. Kostnaden fördelas mellan staten och kommunen i princip i förhållande till antalet år under vilka tjänstemannen har varit underkastad SPR eller tidigare gällande statligt pensionsreglemente resp. NPR. Om en polisman t. ex. pensioneras 23 år efter förstatligandet och har tio NPR-år före förstatligandet, fördelas kostnaden i princip i proportionen $\frac{23}{33}$ och $\frac{10}{33}$. Av administrativa skäl anses önskvärt att kommunens andel låses till den pensionsnivå som gällde omedelbart före förstatligandet. Med pensionsnivå avses bruttonivå enligt det kommunala pensionsreglementet. Med sådan låsning behöver kommunens bidrag inte räknas om när t. ex. pensionstillägget ökas eller samordning med allmän pension skall sättas in eller ändras. Utredningen räknar inte med att kommunala fondmedel skall föras över till staten vid förstatligandet utan utgår från att kommunens andel av pensionskostnaden betalas först fr. o. m. tiden för pensionsfallet.

Om NPR-tiden är fördelad på två eller flera kommuner gäller utredningens uttalanden hela NPR-tiden. Utredningen förutsätter att den kommun som tjänstemannen var anställd hos sist skall svara för att kostnadsreglering kommer till stånd kommunerna emellan. Föregås NPR-tiden av SPA-tid anses sistnämnda tid som statlig tid. Härvid bör iaktas vad utredningen enligt vad som anmärkts tidigare föreslagit i fråga om inte erlagd avgift.

Att polisman har tjänstgjort vid statspolisen bör enligt utredningen inte föranleda avvikelser från den föreslagna fördelningsprincipen. Tjänstgöringsår vid statspolisen räknas som NPR-år, eftersom staten har gottgjort kommunen för pensionskostnaden.

Avgår tjänsteman efter förstatligandet med rätt till uppskjuten livränta anser utredningen att kostnadsfördelningen i princip kan ske enligt huvudregeln med viss reservation för eventuell ändring av livränte- och fribrevsreglerna.

Vid remissbehandlingen av polisutredningens betänkande godtogs förslaget om pensionskostnadens fördelning av så gott som alla remissinstanser, bl. a. de båda kommunförbunden. Förslaget biträdades också i princippropositionen om förstatligandet (prop. 1962: 148 s. 175).

I utlåtande (1962: 183) över princippropositionen hade s t a t s u t s k o t t e t ingen erinran mot den fördelning som polisutredningen hade föreslagit. På en punkt förordade utskottet dock en förenkling. Efter att ha erinrat om att staten skall bära hela pensionsansvaret för tjänsteman som omedel-

bart före förstatligandet var ansluten eller hade kunnat anslutas till SPA betonade utskottet att ett villkor för statens ansvar är att huvudmännen har erlagt vederbörliga avgifter för sådan tjänsteman. Denna ordning medför att individuell beräkning av engångsavgifter krävs i vissa fall. Ett från administrativ synpunkt enklare förfarande hade, erinrade utskottet, förordats av SPA-utredningen. Denna hade föreslagit en generell uppräknings av löpande avgifter till SPA för ifrågavarande personal under åren 1962—1964. Härigenom erhöles en schablonmässigt lika stor summa som om engångsavgifter erlagts. Enligt utskottets mening borde det ankomma på Kungl. Maj:t att besluta om de åtgärder som behövdes i anledning av vad SPA-utredningen hade förordat. R i k s d a g e n anslöt sig till utskottets uttalanden (rskr 387).

Efter beslut av Kungl. Maj:t den 28 december 1962 har den omläggning av avgifterna till SPA som statsutskottet förordade kommit till stånd.

Som jag har sagt förut gick man vid 1964 års behandling av frågan om förstatligande av polisväsendet m. m. förbi frågan om reglering av fördelningen av pensionskostnaden i väntan på de överväganden som då pågick om avlösning av kommuns skyldighet att betala andel i kostnaden (prop. 1964: 101 s. 156). För domstolsväsendets och uppborrdsväsendets del har hänvisats till den lösning motsvarande spörsmål får i samband med förstatligandet av polis-, åklagar- och exekutionsväsendet (prop. 1964: 157 s. 61, prop. 1966: 67 s. 37).

Överläggningar om förenklad betalning av särskilda kommunala pensionsbidrag

Överläggningarna med kommunförbunden har gått ut på att förenkla och tidsbegränsa den kommunala bidragsbetalningen men i princip behålla den kostnadsfördelning mellan staten och kommunerna som polisutredningen föreslagit och statsmakterna godtagit.

Vid överläggningarna har hänsyn måst tas till vissa ändringar som gjorts i de statliga och kommunala pensionsreglementena efter det att polisutredningen lämnade sitt betänkande år 1961. Då var nuvarande samordning av pensionsförmåner vid övergång mellan statlig och kommunal tjänst ännu inte införd. I SPR-pensioneringen har särskilda regler införts om hur tid i föregående kommunal anställning skall tillgodoräknas efter övergång i stats-tjänst och hur det skall förfaras med pensionsrätt, som då eventuellt medförts. I NPR-pensioneringen finns motsvarande regler för övergång från statlig till kommunal tjänst. I huvudsak behandlas dessa fall lika i berörda pensionsreglementen. Med utgången av 1964 har förordningen den 6 juni 1925 (nr 172) med vissa bestämmelser angående befattningshavares vid polisväsendet rätt till lön och pension m. m. blivit upphävd i fråga om den som därefter innehar anställning inom polis-, åklagar- eller exekutionsväsendet eller vid häkten (SFS 1964: 788).

Vid överläggningarna har i fråga om tid före förstatligandet förutsatts att tillgodoräkning sker enligt nämnda regler i SPR, att överföring till staten av NPR-förmån, som grundas på sådan tillgodoräknad tid, inte skall äga rum samt att polislöneförordningens upphävande innebär att kommun inte skall belastas med andra kostnader för pension på grund av kommunal polismansanställning än som ingår i de ifrågavarande kommunbidragen.

En utgångspunkt har varit det samlade kapitalvärdet (nuvärdet) av kommunernas pensionsandelar vid tidpunkterna för de olika verksamhetsgrenarnas förstatligande. Med viss avvikelse från polisutredningens förslag har kapitalvärdesberäkningen av praktiska skäl grundats inte på 1964 och, för uppbördsväsendet, 1966 års löner exakt utan på de lönekostnader som ligger till grund för beräkning av de pensionskostnader som enligt vad jag nämnt i inledningen ingår i de femåriga övergångsbidragen. Vissa schablonberäkningar har gjorts i fråga om pensionsåldrar, antal intjänade år, dödlighet m. m. Vid kapitalvärdesberäkningarna har i nära överensstämmelse med praxis på tjänstepensionsförsäkringens område tillämpats ränteantagandet 4 %.

Landskommunerna, för vilka endast polisväsendets förstatligande i detta sammanhang har intresse, kunde före den 1 januari 1965 pensionsförsäkra polispersonal i statens personalpensionsverk. Lönekostnaden för denna personal skall därför inte läggas till grund för beräkningen av kommunernas bidrag till de ifrågavarande pensionskostnaderna. I lönesumman kan vidare med den angivna schablonmetoden i dessa kommuner ingå lön till personal som saknat pensionsrätt i den kommunala anställningen eller inte övergått till statstjänst. Inte heller lönen till sådan personal bör läggas till grund för pensionskostnadsbidrag till statsverket. Dessa förhållanden har vid överläggningarna funnits böra medföra att kommuner i sådana polisdistrikt som kunnat pensionsförsäkra polispersonal i statens personalpensionsverk helt befrias från bidragsskyldighet till pensionskostnaderna för personal inom polisväsendet. Vid överläggningarna har från statens personalpensionsverk inhämtats att alla ifrågavarande polisdistrikt utnyttjat denna möjlighet till pensionsförsäkring.

Kommunbidragens kapitalvärden, dvs. kommunernas kostnader vid engångsbetalning som antas ske vid tidpunkterna för förstatligandet, blir med de angivna schablonmässiga beräkningarna följande, uttryckta i procent av den förut nämnda lönekostnad som ligger till grund för de femåriga övergångsbidragen:

polisväsendet (dvs. polis-, åklagar- och exekutionsverksamheten samt stadshäktesorganisationen)	201 %
domstolväsendet	208 %
uppbördsväsendet	144 %

Det sammanlagda beloppet av kapitalvärdena beräknas utgöra drygt 550 milj. kr. Härav belöper, i runda tal, 460 milj. kr. på polisväsendet m. m. (år 1965), 56 milj. kr. på domstolsväsendet (år 1965) och 36 milj. kr. på uppbördsväsendet (år 1967).

Vid överläggningarna om sättet för betalning av kommunbidragen har enighet nåtts om att möjlighet bör finnas till betalningsfrihet under de fem första åren efter förstatligandet, i fråga om uppbördsväsendet dock endast de tre första åren, dvs. i samtliga fall till utgången av år 1969. Kommunerna bör vidare få rätt att fullgöra sin betalningsskyldighet antingen genom engångsbetalning senast år 1970 eller genom betalning av lika stora årliga belopp under högst 15 år fr. o. m. år 1970. För de två första åren efter förstatligandet på resp. verksamhetsområde skall löpa ränta med 4 % och för tid därefter med 6 %.

Föredraganden

Den 1 januari 1965 förstatligades polis-, åklagar- och exekutionsväsendet samt rådhusrätterna. Den 1 januari 1967 förstatligas uppbördsförvaltningen i de städer där den hittills varit kommunal.

Frånsett den beräknade pensionskostnad, som ingår i de bidrag kommunerna skall betala under fem år enligt de inledningsvis nämnda lagarna, har kostnadsansvaret för pensioneringen på de verksamhetsområden som berörs av förstatligandet delats upp på stat och kommun enligt följande. Kommunerna svarar för pension som är helt grundad på tid före förstatligandet och staten för pension som är helt grundad på tid därefter. För pension som är grundad på tid både före och efter förstatligandet — det fall som i detta sammanhang har intresse — fördelas kostnaden mellan staten och kommunen i proportion till tiden för statligt resp. kommunalt ordnad pensionering. I detta fall svarar staten emellertid helt för pensionernas bestämmande och utbetalning. Kommunen skall bidra till kostnaden vid varje enskilt pensionsfall enligt den förut nämnda princip som polisutredningen föreslog och statsmakterna godtagit. Principen har emellertid inte omsatts i detaljbestämmelser, och några kommunala bidrag till staten för pensioner som börjat löpa efter ingången av år 1965 har inte betalats. Skälet härtill är att det av polisutredningen tänkta betalningssystemet ansetts bli onödigt komplicerat och långvarigt. Det skulle nämligen innebära att varje berörd befattningshavares pension behandlades för sig i fråga om dels bidragsbeloppets beräkning när pensionsfallet inträffar, dels betalning av detta belopp månads- eller årsvis så länge befattningshavaren eller hans pensionsberättigade efterlevande är i livet.

Nuvärdet av de bidrag som kommunerna skall betala till staten har beräknats till drygt 550 milj. kr.

De överläggningar som ägt rum i syfte att förenkla den kommunala bidragsgivningen har lett fram till enighet om en ordning som innebär att kostnadsfördelningen enligt statsmakternas principbeslut behålls men att systemet med bidrag av kommunen vid varje enskilt pensionsfall ersätts med engångsbidrag från kommunen till kostnaderna för samtliga pensionsfall som berör kommunen. Detta innebär en betydande förenkling som har blivit möjlig genom vissa schablonberäkningar. Den avvägning mellan olika intressen som därvid varit nödvändig har enligt min mening givit ett för både staten och kommunerna rimligt ekonomiskt resultat. Den ordning som man enats om ger också kommunerna utrymme för vidsträckt valfrihet i fråga om betalningstiden. Skilda kommuners olika betingelser för finansiering av kommunala pensioner kan till följd härav beaktas.

Jag föreslår således att denna ordning för betalning av kommunernas bidrag till kostnaderna för ifrågavarande pensioner läggs till grund för lagstiftning i ämnet.

I enlighet med det anförda har inom inrikesdepartementet utarbetats *förslag till lag om skyldighet för kommun att bidra till pensionskostnad för personal som övergått till statstjänst*. I fråga om de särskilda paragraferna i den föreslagna lagen vill jag anföra.

1 §.

Staten övertog den 1 januari 1965 huvudmannskapet för de här nämnda verksamhetsområdena utom uppbördsväsendet i vissa städer för vilket huvudmannskapet övertas den 1 januari 1967. Detta innebär bl. a. att staten övertagit ansvaret för kostnaderna för pensioneringen av personal som övergått i statstjänst i samband med förstatligandet. Enligt de uppgörelser som träffats med kommunerna i samband med förstatligandet skall de bidra till kostnaderna för de enskilda pensionsfallen till den del pensionerna grundar sig på tjänstetid före förstatligandet. Det är denna bidragsskyldighet som regleras i förevarande lag, som alltså inte behandlar förhållandet mellan den enskilde samt staten och kommunerna. Därutöver åligger det kommunerna att övergångsvis bidra till statsverkets kostnader för de övertagna verksamhetsgrenarna enligt de lagar som anges i 2 §. I grundvalarna för beräkningen av dessa bidrag ingår också en viss pensionskostnad.

2 §.

De lönekostnader som ingår i grundbeloppen enligt de tre angivna lagarna finns redan uträknade i samband med att de femåriga övergångsbidragen fastställts. Det är därför lätt för varje berörd kommun att räkna ut sin andel av pensionskostnaden.

I fråga om bestämmelsen i andra stycket hänvisar jag till redogörelsen i det föregående för överläggningarna med kommunförbunden.

3 §.

Ränta utgår även för tiden innan kommunen måste betala bidrag enligt 4 §, således också vid engångsbetalning av de bidrag som i 2 § angivits till 201, 208 resp. 144 % av lönekostnaderna. Ränta för visst år skall läggas till bidraget och ingår därmed i underlaget för beräkningen av ränta för följande år.

Av hänvisningen i 6 § till 1964 års lag följer att betalning, även i form av engångsbetalning enligt 4 §, skall fullgöras genom avdrag på kommunalskattemedlen vid sex olika tillfällen under ett år. Mot denna bakgrund har för enkelhetens skull bestämts att räntan för år då bidrag skall betalas skall beräknas som om betalningen sker den 1 juli.

4 §.

Av paragrafen framgår att kommunerna har viss valfrihet. Sker betalning under flera år, skall amortering och ränta beräknas så att lika stort belopp betalas varje år. En kommun som har börjat betala enligt en sådan beräkning är givetvis oförhindrad att, efter anmälan till riksrevisionsverket, betala hela det återstående beloppet under ett år.

5 §.

Det åligger riksrevisionsverket att på grundval av det betalningssätt kommunen inom lagens ram har valt räkna ut bidragets storlek enligt 2 §, ränta enligt 3 § och, i förekommande fall, årliga belopp enligt 4 §.

6 §.

Som nämnts förut innebär hänvisningen till 1964 års lag att betalning under ett visst år sker genom avräkning vid sex tillfällen mot de förskott på kommunalskatt som kommunerna uppbär av statsverket. Denna fråga handläggs av länsstyrelsen.

Hemställan

Föredraganden hemställer härefter, att Kungl. Maj:t genom proposition föreslår riksdagen att antaga förslaget till *lag om skyldighet för kommun att bidraga till pensionskostnad för personal som övergått till statstjänst.*

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten